

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XV. De Juventino & Maximo Romanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

δάφνην ἀνήλθε ταῦτα εἰὼς ἀνδρὸς πρὸς εὐ-
 τρηδὴ γεγονότος, διηγεμῆνός ἀκήκοα. προσέ-
 θεκε δὲ καὶ ταῦτα, ὡς ἐνθεός γυρόμενος καὶ θείας
 χάριτος ἐμπλησθεὶς, συνέσειψε μὴ ἀπαλιᾶτα
 ἔπατρός εἰδῶλα. ἐκώμωδεν δὲ αὐτῶν τὴν ἀδελ-
 ψάν. ὕστερον δὲ εἰς νέον λαβῶν ὄψεσθε δρασεν, ἐδφσε
 τε τὴν ἔπατρός παρυσίαν, καὶ τὸν δευωτότην χει-
 ρὸν ἠνυπόλησε νύσσα, ἔσειν τείψαι τὰ κλει-
 δρα καὶ τὰς θύρας ἀναπέτασαι. σὺ γὰρ δὴ ἐνεκα,
 ἔφη, ταῦτα πέπονθά τε καὶ δίδρακα. ταῦτά
 με, ἔφη, λέγουσι. ἔξέπεσε μὴ τὰ κλειδῶρα,
 ἀνεώχθησαν δὲ αἰθύραι ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς τὴν
 διάσκαλον ἐδραμον. ἢ δὲ ἄξιμά μοι γυναικός
 ἀειτεῖσα. καὶ σὺν αὐτῇ γε εἰς τὴν καμάραν κα-
 θίσασα. τὰ θείω με πάλιν μελελιῶ πρόσηλα-
 γρ. ὁ δὲ τῶν τῶν ἱεροσολύμων με παρέδωκεν ἐπι-
 σκόπων κύριλλος δὲ τμημαῦτά ἦν. καὶ ἔτι νύ κλιῶρ
 εἰς τὴν παλαιστίνην ὠρμήσαμεν. μετὰ δὲ τὴν ἱερα-
 νελ τελευτή, καὶ τὸν πατέρα ἔδει πρὸς τὴν ἀλήθει-
 ἀν ἐποδήγησε. καὶ τὸ γδ ἡμᾶς μετὰ τῶν ἀλλων
 εἰδοδαξε. τῆτον μὴν δὲ τὸ προπον ἔτοι πρὸς θεο-
 γνωσίαν ποδήγηθῆντες, τὸ σωτηρίας μελέλαχον.

A Daphnaen rediit. Hæc ego illum jam
 senem narratam audivi. Qui hæc e-
 tiam adiciebat, se divino numine af-
 flatum, & celesti repletum gratia, pa-
 tris simulachra omnia contrivisse, &
 infirmitatem eorum derisisse. Postea
 vero cum facinus suum ipse considera-
 ret, patris reditum expavisse; & orasse
 Christum Dominum, ut opem sibi fer-
 re veller, & contritis claustris fores a-
 periret. Tuâ enim causâ, aiebat, hæc
 pertuli, hæc feci. Hæc cum dicerem,
 inquit, subito ceciderunt claustra, &
 fores apertæ sunt. Tum ego rursus ad
 magistram cucurri: Illa vero, cum me
 muliebri veste induisset & in basterna
 collocasset, rursus ad divinum Meleriu-
 um me adduxit. Ille Hierosolymorum
 me tradidit Episcopo, qui tunc Cyril-
 lus vocabatur. Atque ita noctû in Pa-
 lastinam profecti sumus. Caterum
 post obitum Imperatoris Juliani, iste
 patrem quoq; suum ad veram religio-
 nem perduxit. Nam & hoc inter alia
 nobis narravit: Hoc modo isti ad Dei
 cognitionem adducti, salutem confe-
 cuti sunt.

Κεφ. 15:

Περὶ τῆς τῆς μαξιμῆς τῶν ρωμαίων.

CAP. XV.

C De Juventino & Maximo Romanis.

Ιουλιανὸς δὲ παρρησιαίτερον, μάλλον δὲ ἀ-
 ναιδέστερον, καὶ τὸ δυσεβείας ὠπλίζετο, τὸ μὴν
 τῆς θρησκείας ἀπεικείμενος προσωπεῖον, πάσας
 δὲ κατασκευάζων ἑθνηγετα, πρὸς τὸν τῆς ἀσε-
 βείας ὄλεθρον τὰς ἔξαπαλιωμένους ἀγρόνθαι.
 πρῶτον μὴν γδ τὰς ἐν τῷ ἀσφ καὶ τὰς ἐν δάφ-
 νη πηγὰς ταῖς μυσαραῖς θυσίαις ἐμόλυνε, ἢ
 ἕκαστος δόσολαῶν τῶν ἀμαλιος μελέλαχάνη
 τῶ μύσας, ἐπέτα δὲ καὶ τὴν ἀγορὴν προ-
 κείμενα, τῶ μιάσματος ἐν ἐπιμπλα ἀειερ-
 ραίνοντο γδ καὶ ἀρτοὶ καὶ κρέα, καὶ ὀπώρα καὶ λάχα-
 να, καὶ ὅσα ἀλλα εἰδῶματα. ταῦτα οὐκ ὄρωγες, οἱ τὸ
 τῶ ἔσσηκότος προσηγορίας τελευτηκότες, ἐς ε-
 νον μὲν καὶ ὠλοφύροντο βδελυθόμενοι τὰ γνό-
 μενα μελέλαμβανον δὲ ὁμῶς, δόσολικῶ
 ἀφθόμενοι νόμῳ. πάν γὰρ, φησι, τὸ ἐν μα-
 κιλῶ πωλέμενον ἐδὲ ἴσθε, μηδὲν ἀνακρίνοντες
 δια τὴν συνείδησιν. δύο δὲ πνευ ἐν τραίειά δια-
 πέροντες ἀσπιδηφόροι γδ ἦσαν καὶ βασιλείως
 πέρεστεροι. ἐν τινι συμποσίῳ θερμότερον τῶ
 γνωσμένων τὸ μύσθη ἐθρήνησαν, καὶ τοῖς
 θαυμασίοις τῶ ἐν βαβυλωνί διαπρεψαμένων

JULIANUS vero libertius, seu potius
 majore cum impudentia, pietatem
 oppugnabat: speciem quidem clemen-
 tiæ præferens, sed revera laqueos ten-
 dens & retia, quæ deceptos homines in
 impietatis exitium traherent. Nam
 primum quidem fontes, tum qui in ur-
 be, tum qui in suburbano Daphnensi
 erant, abominandis sacrificiis inquii-
 navit; ut quicumque aquam gustassent,
 communionem sceleris inficerentur. De-
 inde cuncta quæ in foro venalia erant,
 similiter contaminavit. Panes enim &
 carnes; olera item ac poma, cuncta de-
 nique cibaria iustali aqua adsperge-
 bantur. Quæ cum viderent Christiani,
 gemebant ipsi quidem ac lamentaban-
 tur, talia abominantes. Edebant tamen
 obtemperantes legi Apostolicæ ita di-
 centi: Omne quod in macello venun-
 datur comedite; nihil interrogantes
 propter conscientiam. Forte duo qui-
 dam honoratioris militia gradu prædi-
 ti: erant enim scutarii & stipatores Im-
 peratoris: quodam in convivio abomi-
 nanda hæc scelerata aliquanto vehemen-
 tius deploraverant, & puerorum qui or-
 lum Babylonicè inclaruerunt verba admi-
 s

